

"aurantiaca" van Blum misschien indentiek zijn met *Russula Font-Quéri*? De afbeelding van het sporenrelief lijkt veel op de structuur, die ik bij mijn "aurantiaca"-sporen heb kunnen waarnemen!

M. van Vuure.

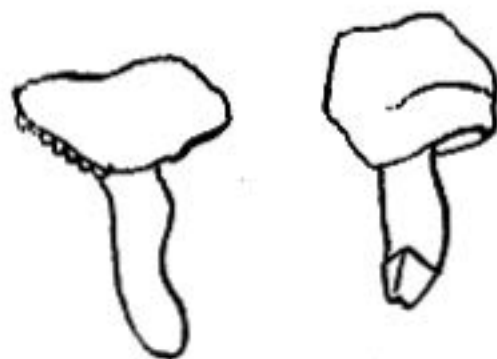
RUSSULA MINUTULA VELEN.

Toen ik 28 juli in gezelschap van mej. Dijkstal en mijn vrouw naar de bossen bij de Plasmolen in Mook toog, waren mijn verwachtingen niet al te hoog gespannen: kort tevoren was ik nog in Duitsland en Oostenrijk en had daar praktisch niets gevonden. Alleen een bos op kalkgrond in de omgeving van Salzburg leek goed te worden: ik vond er *Russula emetica* var. *silvestris*, *Russula rosea*, *Russula olivacea*.....

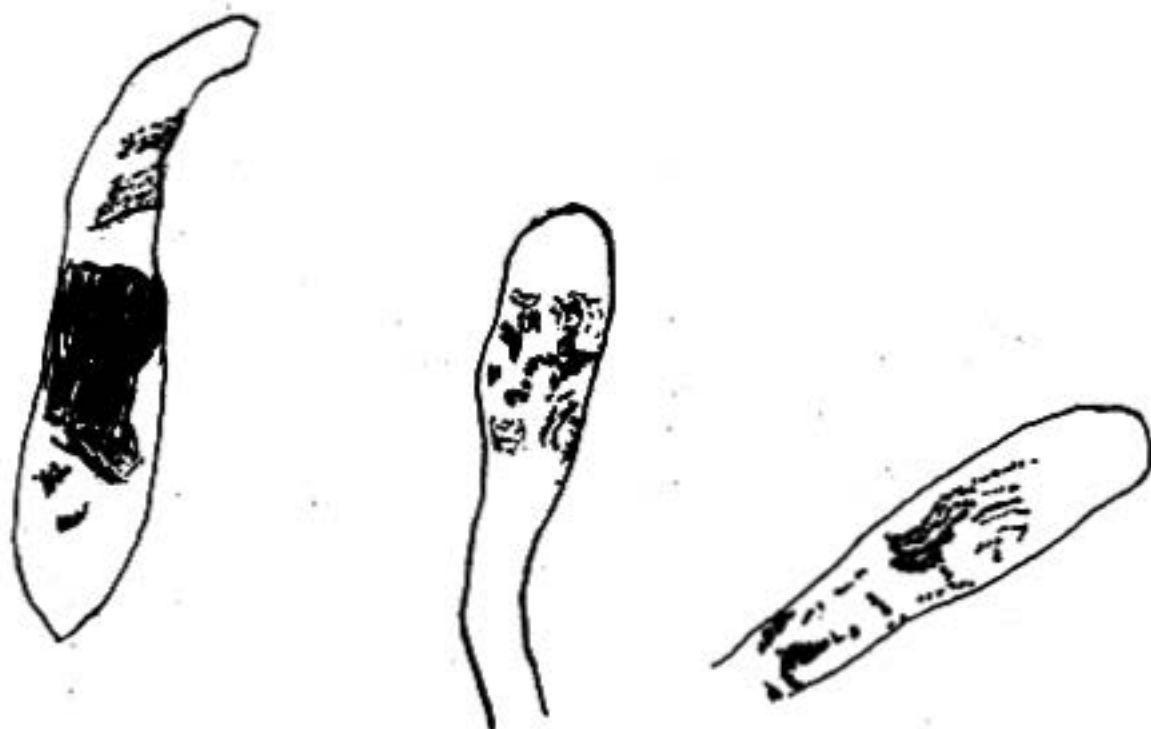
Maar toch, hier werden we al gauw hoopvol gestemd. We vonden al dadelijk in het begin *R. parazurea*, *R. lepida*, en ook *R. rosea*. Op dezelfde plek -- het was een vochtig lemig hellinkje -- vonden we onder beuken bijzonder kleine russula's, die we even voor jonge exemplaren van *R. rosea* aanzagen, maar al gauw was te zien, dat ze hiervoor veel te klein waren (jonge "rosea's" hadden we bij de hand) en dat ze tot een andere soort behoorden: ze waren over het geheel wat brozer en waren bovendien lichter van ting. Nu reageert het vlees van *R. rosea* op sulfovaniline (een oplossing van vaniline-kristallen in verdund zwavelzuur) met het vertonen van een prachtig besrode kleur en aangezien ik het gevoel had, dat mijn onbekende russulaatjes toch tot hetzelfde type behoorden, kwam ik er vanzelf toe om hier hetzelfde reagens toe te passen. Ook hier verkleurde het vlees pachtig purperrood! De diagnose scheen nu niet moeilijk, want er is n.l. maar één-soort, die dezelfde reactie op S.V. vertoont en in het systeem dicht bij *R. rosea* staat en dat is *R. minutula*. Gelukkig had ik van één exemplaar nog wat sporen weten op te vangen, en nu bleek me, dat ik inderdaad met *R. minutula* te doen had.

De zakelijke gegevens van de voor mij nieuwe russula zijn:

Hoed: ongeveer 2,5 cm in doorsnee, jong halfbolrond, later vlak en lang zo blijvend; in het midden heel vaag een umbo, rand bij volgroeide exem-

Afb. 1. *Russula minutula*
x $\frac{1}{2}$ Habitus

Afb. 2. *Russula minutula* cystiden op lamellensnede x 1000

plaren fijn en kort gestreept. Kleur licht-rose, waar een licht oker-bruin doorheen speelt. Om precies te zijn: de tinten in het midden worden het best benaderd met de nummers 111 en 106 van de kleuren-tabel van Séguy, de overgangszône met de nummers 102 en 103, rand 70. Een jong exemplaar, dat min of meer één kleurig is, komt het meest nummer 96 nabij.

Steel: ongeveer 3 cm lang, vrij slank, onderaan iets knotsvormig; kleur wit, mat als een kalkmuur; onder de loupe ziet de steeloppervlakte er uit als aangedrukte plukjes watten, bovenkant van de steel "pluizig", gelijk een laagje verse sneeuw.

Lamellen: enigszins wijd uiteen, lichtcrémekleurig.

Hoedhuid: "zit bij jong exemplaar strak over het hoedvlees gespannen"; structuur: duidelijk geincrusterde hyphen en kennelijk géén op S. V. reagerende dermatocystiden.

Cystiden aan de rand van de lamellen worden in het midden grijs tot zwart door de S. V., "kop" en "staart" blijven onberoerd.

Sporen: kleur, niet precies kunnen vaststellen, waarschijnlijk licht-crème; relief van de buitenkant van de sporen is laag, stekels klein, ze zijn hier en daar door dunne, fijne lijntjes verbonden en vormen dan bijna een "net".

Afmeting: $\pm 8,1 \times 7,2$ micron.